

der skal foretages, ikke alene foretages af hensyn til forskningen, men også af hensyn til offentligheden, i og med at arkivalierne skal være tilgængelige for enhver. Hvad er årsagen til, at der er sket en indskrænkning vedrørende dette punkt i forbindelse med bemærkningerne til lovforslaget?

Da vi er enige om – det går jeg da ud fra – at lovforslaget skal have en grundig behandling, mens vi venter på loven om personoplysninger, synes jeg, vi skal bruge tiden til at undersøge mulighederne for at ændre, dvs. forkorte tilgængelighedsfristerne. Jeg synes, at netop det spørgsmål er blevet aktualiseret på baggrund af den sag, der verserer mellem den islandske forsker Vilhjalmur Írn Vilhjalmsson og Udlændingestyrelsen om adgang til en række sager vedrørende statens udlevering af et antal jøder til Tyskland under Anden Verdenskrig. Derfor vil jeg foreslå, at udvalget beder Rigsarkivaren og Tilgængelighedsudvalget om at fremkomme dels med bemærkninger til lovforslaget generelt, dels med forslag til nye, kortere tilgængelighedsfrister. På den måde kan vi udnytte ventetiden konstruktivt.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti er principielt tilhænger af så megen offentlig åbenhed som muligt i det danske samfund. Åbenhed er grundlaget for et demokratisk samfund, hvor forskere, medier og borgere får adgang til så mange oplysninger som muligt, men naturligvis med stor hensyntagen til enkeltpersoners private forhold i forbindelse med udlevering af arkivmateriale fra de offentlige arkiver.

Om dette lovforslag må man sige, at det er blevet højaktuelt efter den seneste tids debat i medierne om Udlændingestyrelsens skal/skal ikke-holdning til udlevering af dokumenter fra Anden Verdenskrig til en islandsk forsker.

At den nuværende lov er vanskelig at fortolke, er der måske ikke noget at sige til, for der er bogstaveligt talt ikke to udleveringssager, som er ens. Men Dansk Folkeparti står uforstående over for de stridigheder, arkivadgangen har givet anledning til mellem Udlændingestyrelsen og Rigsarkivaren. Er Udlændingestyrelsen ikke ved at udvikle sig til en stat i staten med hensyn til udlevering, som Rigsarkivaren har godkendt? Det er trods alt 50 år gamle sager, det drejer sig om, og Dansk Folkeparti mener, at der nu bør kastes et historisk lys over disse sager.

I den forbindelse er det efter Dansk Folkepartis mening nødvendigt, at der fastsættes en lavere generel grænse for tilgængelighedsperioden, der ligger fra 30 og op til 80 år. Dette spænd er for stort, og det giver store problemer. Det juridiske tvivlstrækkeri, som vi har set med hensyn til dokumenterne fra krigsårene, viser måske, at en generel grænse på 50 år ville være en rimelig løsning. Dette vil også løse nogle af problemerne i forhold til andre lande, f.eks. USA, som har en meget mere åben arkivadgang.

I det foreliggende lovforslag finder Dansk Folkeparti ikke en egentlig klageinstans med hensyn til nægtet aktindsigt i sager. Jeg kan derimod finde en instans, der hedder Datatilsynet, som får meget vide beføjelser til fastsættelse af regler på næsten alle lovforslagets områder. Må vi få at vide af ministeren, hvad dette Datatilsyn i virkeligheden består af, og hvilke beføjelser det har – det kan man godt nok se noget om i lovforslaget – og også hvordan det er sammensat.

Ligeledes gives der i lovforslaget utallige myndigelser til ministeren, og det finder Dansk Folkeparti er forkert. Jeg ser også, at Ombudsmanden ikke er enig med ministeren i spørgsmålet om delegering af kompetence fra ministeren til Rigsarkivaren i forbindelse med bevaring og kassation. Men ministeren er tilsyneladende ubøjelig, og det finder Dansk Folkeparti uacceptabelt, fordi sagsområdet – som Ombudsmanden udtrykker det – har en væsentlig betydning for borgerne. Omfanget af arkivlovens regler om tilgængelighed er direkte fastlagt her, og dette forhold taler efter Ombudsmandens opfattelse for, at ministerens kompetence ikke skal delegeres ud. Det er Dansk Folkeparti enig med Ombudsmanden i, så mon ikke vi skal se at få et ændringsforslag frem her? Der bliver meget at kulegrave under udvalgsarbejdet i den forbindelse.

Som lovforslaget foreligger i øjeblikket, er Dansk Folkeparti noget skeptisk over for det, selv om det også indeholder de nødvendige præciseringer af offentlige arkivers rolle i informationssamfundet. Lovforslaget skal naturligvis ses i sammenhæng med justitsministerens forslag L 44 om behandling af personoplysninger.

Så har jeg lige et lille hjertesuk, og det er med hensyn til kirkebøgerne. Jeg vil gerne spørge ministeren, på hvilken måde kirkebøgerne vil blive behandlet efter den kommende register-